

21 Σεπτεμβρίου, 1985

[ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Πρ., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΑΒΒΙΔΗΣ,
ΛΩΡΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/ΣΤΑΙ]

Μεταξύ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Αιτητή,

v.

ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ,

Καθ' ών η Αίτηση.

(Αναφορά Αρ. 4/85).

5 Συνταγματικό Δίκαιο—Σύνταγμα, Άρθρα 46, 52, 54, 61, 73, 78, 82, 87, 140 και 179—Βουλή Αντιπροσώπων—Δεν μπορεί να συμμετέχει σε άσκηση εκτελεστικής εξουσίας, που ανατέθηκε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας—Νόμοι που ψηφίζονται απ' αυτήν βάσει του Άρθρου 61 του Συντάγματος δημοσιεύονται βάσει του Άρθρου 52 από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Συνταγματικό Δίκαιο—Αρχή της διακρίσεως των Κρατικών Εξουσιών.

10 Ο Περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και Περί Υπουργείου Παιδείας Νόμος 12/65, Άρθρο 3(2).*

15 Στις 19 Ιουλίου 1985 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας καταχώρησε, δυνάμει του Άρθρου 140 του Συντάγματος, την παρούσα Αναφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο για Γνωμάτευση κατά πόσον οι διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 5 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) (Αρ. 2) Νόμου του 1985, που αναφέρονται στο Παράρτημα 1 της Αναφοράς, 20 «βρίσκονται σε αντίθεση ή είναι ασύμφωνες με τις διατάξεις των άρθρων 46, 54, 58, 61, 87, 89 και 179 του Συντάγματος».

Αποφασίσθηκε (Α) Από τους κ.κ. Τριανταφυλλίδη,

* Ολόκληρο το κείμενο του υπό κρίση νόμου δημοσιεύεται στις σελ. 2171-2178.

An English translation of this decision appears at pp. 2183-2201 post.

Πρ. και Μαλαχτό, Σαββίδη, Λώρη και Στυλιανίδη
Δικαστές:

(1) Οι διατάξεις των Άρθρων 2 και 4 του επίδικου νόμου, σύμφωνα με τις οποίες ο διορισμός και ο 5
τερματισμός του διορισμού από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας των μελών της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και της Αναθεωρητικής Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας υπόκεινται στην έγκριση της Βουλής των Αντιπροσώπων βρίσκονται σε αντίθεση και 10
είναι ασύμφωνες με το Άρθρο 61 του Συντάγματος γιατί συνιστούν συμμετοχή της Βουλής σε άσκηση εκτελεστικής εξουσίας που ανατέθηκε στον Πρόεδρο.

(2) Οι διατάξεις του Άρθρου 5 του επίδικου νόμου, με τις οποίες έχει θεσπισθεί νέο άρθρο 76 των 15
Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969—1985 και σύμφωνα με τις οποίες αν το Υπουργικό Συμβούλιο δεν εκδώσει και καταθέσει στη Βουλή των Αντιπροσώπων κανονισμούς μέσα στη χρονική περίοδο που καθορίζει το εδάφιο 1 του άρθρου αυτού, η 20
Βουλή έχει εξουσία να εκδώσει η ίδια τέτοιους κανονισμούς, οι οποίοι «δημοσιεύονται εις την Επίσημο Εφημερίδα της Δημοκρατίας ως ήθελον εγκριθή δι' αποφάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων», δεν συνιστούν άσκηση νομοθετικής εξουσίας γιατί οι νόμοι της Βουλής των Αντιπροσώπων που θεσπίζονται 25
δυνάμει του Άρθρου 61 του Συντάγματος δημοσιεύονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας δυνάμει του Άρθρου 52 του Συντάγματος, ενώ στην παρούσα περίπτωση οι Κανονισμοί που εκδίδει η Βουλή των Αντιπροσώπων δημοσιεύονται από την ίδια παρ' όλον 30
ότι συνιστούν λόγω της φύσεως τους πρωτογενή και όχι δευτερογενή νομοθεσία.

(3) Επειδή οι πιο πάνω αντισυνταγματικές διατάξεις των Άρθρων 2, 4 και 5 δεν μπορούν να διαχωρισθούν 35
από τις υπόλοιπες διατάξεις των Άρθρων αυτών, ολόκληρα τα άρθρα αυτά, κρινόμενα σαν ενιαίες συνταγματικές πρόνοιες βρίσκονται σε αντίθεση με το Άρθρο 61 και κατ' επέκταση με το Άρθρο 179 του Συντάγματος.

(4) Τα άρθρα 1, 3 και 6 του επίδικου νόμου για τα 40
οποία δεν ζητήθηκε γνωμάτευση του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν επηρεάζονται από την πιο πάνω γνωμάτευση για τα άρθρα 2, 4 και 5 του επίδικου νόμου.

(B) Από τον κ. Πική, Δικαστή (συμφωνούντος και 45
του κ. Κούρρη Δικαστή): (1) Το Σύνταγμα κάνει αυστηρό διαχωρισμό της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας και απαγορεύει την ανάμειξη της μιας

στη σφαίρα αρμοδιότητας της άλλης. Ο διορισμός διοικητικού οργάνου αποτελεί εκτελεστική ή διοικητική ενέργεια.

5 (2) Είναι φανερό ότι στην παρούσα περίπτωση η Βουλή των Αντιπροσώπων δεν ασκεί αρμοδιότητα βάσει του Άρθρου 61 του Συντάγματος, που αποκλείει την άσκηση αρμοδιότητας πάνω σε θέματα που «υπάγονται κατά το Σύνταγμα εις τας Κοινοτικές Συνελεύσεις», αλλά βάσει των διατάξεων του άρθρου 3(2) 10 του Περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και Περί Υπουργείου Παιδείας Νόμου 12/65 ο οποίος εξ ονόματος του δικαίου της ανάγκης μεταβίβασε στη Βουλή των Αντιπροσώπων τις νομοθετικές αρμοδιότητες της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως. Η ανάγκη που ωδήγησε 15 στη θέσπιση του νόμου αυτού δεν είναι επίδικο θέμα στην παρούσα αναφορά. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν έχει κληθεί να αποφασίσει την ευχέρεια της νομοθετικής εξουσίας σαν ρυθμιστή του δικαίου της ανάγκης να προβεί σε ανακατανομή των εξουσιών της Κοινοτικής Συνελεύσεως. 20

25 (3) Η Βουλή των Αντιπροσώπων περιορίζεται στη θέσπιση πρωτογενούς νομοθεσίας και αυτό ισχύει και για τη νομοθετική εξουσία που ασκείται βάσει του άρθρου 3(2) του Νόμου 12/65. Το Σύνταγμα δεν παρέχει στη Βουλή κανονιστική δικαιοδοσία έξω από τα πλαίσια της νομοθετικής εξουσίας.

30 (4) Για τους πιο πάνω λόγους οι διατάξεις που προσβάλλονται με την παρούσα αναφορά είναι ασύμφωνες με τα άρθρα 61, 54, 87 (όπως έχει εφαρμοσθεί βάσει του δικαίου της ανάγκης με τον Νόμο 12/65) και 179 και καταστρατηγούν την διάκριση των κρατικών εξουσιών που αποτελεί συστατικό στοιχείο της δομής της Κυπριακής Πολιτείας. 35

Γνωμάτευση ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλής των Αντιπροσώπων (1985) 3 A.A.Δ. 2137

40 Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλής των Αντιπροσώπων (1985) 3 A.A.Δ. 1724

Ιμπραχίμ και άλλοι v. Γενικού Εισαγγελέα, 1964 A.A.Δ. 195

Αλούπας v. Εθνικής Τράπεζας (1983) 1 A.A.Δ. 55

Κλεάνθης Γεωργιάδης v. Δημοκρατίας (1966) 3
Α.Α.Δ. 252'

Springer v. Government of Philippines, 72 L. Ed. 845.

Αναφορά.

Αναφορά από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στο Ανώτατο Δικαστήριο για γνωμάτευση κατά πόσον οι διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 5 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) (Αρ. 2) Νόμου του 1985 βρίσκονται σε αντίθεση ή είναι ασύμφωνες με τις διατάξεις των Άρθρων 46, 54, 61, 87, 89 και 179 του Συντάγματος. 5
10

Λ. Λουκαΐδης, Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας και Ν. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, δια τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. 15

Α. Μαρκίδης και Δ. Χρυσομηλάς, δια την Βουλή των Αντιπροσώπων.

Cur. adv. vult.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Πρ. ανέγνωσε την γνωμάτευση του Δικαστηρίου: Στις 19 Ιουλίου 1985 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας καταχώρησε, δυνάμει του Άρθρου 140 του Συντάγματος, την παρούσα Αναφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο για Γνωμάτευση κατά πόσον οι διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 5 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) (Αρ. 2) Νόμου του 1985, που αναφέρονται στο Παράρτημα 1 της Αναφοράς, «βρίσκονται σε αντίθεση ή είναι ασύμφωνες με τις διατάξεις των άρθρων 46, 54, 58, 61, 87, 89 και 179 του Συντάγματος.» 20
25

Ο προαναφερθείς Νόμος ψηφίστηκε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων στις 4 Ιουλίου 1985 (το κείμενο του Νόμου επισυνάπτεται). 30

Στις 5 Ιουλίου 1985 η Βουλή των Αντιπροσώπων απέστειλε τον εν λόγω Νόμο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος πριν τον εκδώσει, δυνάμει του Άρθρου 52 του Συντάγματος, καταχώρησε την παρούσα Αναφορά. 35

Το Ανώτατο Δικαστήριο στις 28 και 29 Αυγούστου 1985 άκουσε, μέσω των συνηγόρων τους, τις απόψεις του Προ-

έδρου της Δημοκρατίας και της Βουλής των Αντιπροσώπων, σύμφωνα με το Άρθρο 140.2 του Συντάγματος.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο ερεύνησε το θέμα που τέθηκε υπό την κρίση του και η ομόφωνη Γνωμάτευση της πλειοψηφίας των Μελών του (Μ. Τριανταφυλλίδη, Γ. Μαλαχτού, Α. Σαββίδη, Α. Λώρη και Δ. Στυλιανίδη) είναι η ακόλουθη:

10 (1) Οι διατάξεις του άρθρου 2 του υπό κρίση Νόμου, με τις οποίες τροποποιήθηκε το άρθρο 4 των Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1985 κατά τρόπο που να ορίζεται ότι ο διορισμός από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας του Προέδρου και των Μελών της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, ως και ο τερματισμός του διορισμού τους από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, υπόκεινται στην έγκριση της Βουλής των Αντιπροσώπων, προβλέπουν συμμετοχή της Βουλής των Αντιπροσώπων σε άσκηση εκτελεστικής εξουσίας η οποία ανατέθηκε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και, ως εκ τούτου, εκφεύγουν των ορίων της νομοθετικής εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων δυνάμει του Άρθρου 61 του Συντάγματος και γι' αυτό ευρίσκονται σε αντίθεση και είναι ασύμφωνες με το εν λόγω Άρθρο 61 του Συντάγματος.

25 (2) Οι διατάξεις του νέου άρθρου 5Α των Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1985, που έχουν προστεθεί με το άρθρο 4 του υπό κρίση Νόμου, και με τις οποίες ορίζεται ότι ο διορισμός από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας των Μελών της Αναθεωρητικής Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας που καθιδρύεται με το εν λόγω νέο άρθρο 5Α, ως και ο τερματισμός του διορισμού τους από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, υπόκεινται στην έγκριση της Βουλής των Αντιπροσώπων, προβλέπουν συμμετοχή της Βουλής των Αντιπροσώπων σε άσκηση εκτελεστικής εξουσίας η οποία ανατέθηκε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και, ως εκ τούτου, εκφεύγουν των ορίων της νομοθετικής εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων δυνάμει του Άρθρου 61 του Συντάγματος και γι' αυτό ευρίσκονται σε αντίθεση και είναι ασύμφωνες με το εν λόγω Άρθρο 61 του Συντάγματος.

(3) Με το άρθρο 5 του υπό κρίση Νόμου έχει θεσπισθεί νέο άρθρο 76 των Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

ρεσίας Νόμων 1969-1985, με το οποίο, σε περίπτωση που
 το Υπουργικό Συμβούλιο δεν εκδώσει και καταθέσει στη
 Βουλή των Αντιπροσώπων Κανονισμούς δυνάμει του εν
 λόγω άρθρου 76 εντός της χρονικής περιόδου που καθορί- 5
 ζεται από το εδάφιο (1) του ίδιου άρθρου, παρέχεται στη
 Βουλή των Αντιπροσώπων εξουσία να εκδώσει η ίδια τέ-
 τοιους Κανονισμούς, οι οποίοι «δημοσιεύονται εις την επί-
 σημον Εφημερίδα της Δημοκρατίας ως ήθελον εγκριθή δι'
 αποφάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων». Όμως το
 εν λόγω άρθρο 5, και κατά συνέπεια και το νέο άρθρο 10
 76, δεν εμπίπτουν εντός των ορίων της νομοθετικής εξου-
 σίας της Βουλής των Αντιπροσώπων δυνάμει του Άρθρου
 61 του Συντάγματος διότι νόμοι της Βουλής των Αντιπρο-
 σώπων που θεσπίζονται δυνάμει του Άρθρου 61 του Συν- 15
 τάγματος δημοσιεύονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρα-
 τίας, δυνάμει του Άρθρου 52 του Συντάγματος, και όχι
 από την Βουλή των Αντιπροσώπων, ενώ στην παρούσα
 περίπτωση ορίζεται ότι Κανονισμοί που εκδίδει η Βουλή
 των Αντιπροσώπων, βάσει του άρθρου 76 του υπό κρίση
 Νόμου, δημοσιεύονται από την ίδια τη Βουλή των Αντιπρο- 20
 σώπων, και όχι από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, παρό-
 λον ότι οι Κανονισμοί αυτοί είναι, λόγω της φύσεώς τους,
 πρωτογενής, και όχι δευτερογενής, νομοθεσία. Ως εκ τού-
 του το προαναφερθέν άρθρο 5 του υπό κρίση Νόμου, και 25
 κατά συνέπεια και το νέο άρθρο 76, ευρίσκονται σε αντι-
 θεση και είναι ασύμφωνα με το Άρθρο 61 του Συντάγμα-
 τος.

(4) Ενώσει των ανωτέρω οι διατάξεις των άρθρων 2,
 4 και 5 του υπό κρίση Νόμου, και κατά συνέπεια και οι 30
 προαναφερθείσες διατάξεις των νέων άρθρων 5Α και 76,
 είναι αντισυνταγματικές ως αντίθετες και ασύμφωνες και
 προς το άρθρο 179 του Συντάγματος.

(5) Επειδή οι αντισυνταγματικές διατάξεις των νέων
 άρθρων 5Α και 76 των Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υ- 35
 πηρεσίας Νόμων 1969-1985, που έχουν θεσπισθεί με τα
 άρθρα 2 και 4 του υπό κρίση Νόμου δεν είναι δυνατόν να
 διαχωριστούν από τις υπόλοιπες διατάξεις των εν λόγω
 νέων άρθρων 5Α και 76, ολόκληρα τα άρθρα αυτά, κρι-
 νόμενα ως ενιαίες νομοθετικές πράξεις, ευρίσκονται σε
 αντίθεση και είναι ασύμφωνα με το Άρθρο 61 του Συν- 40
 τάγματος και γι' αυτό είναι αντισυνταγματικά ως αντίθετα

και ασύμφωνα και προς το Άρθρο 179 του Συντάγματος.

- (6) Σύμφωνα με το Άρθρο 140.3 του Συντάγματος, όπως τούτο έχει ερμηνευθεί με το Συμπληρωματικό Σκεπτικό της Γνωμάτευσης της πλειοψηφίας των Μελών του
- 5 Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναφορά Αρ. 1/85, μόνο τα άρθρα 2, 4 και 5 του υπό κρίση Νόμου, και κατά συνέπεια και τα νέα άρθρα 5Α και 76 των Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1985, δεν δύνανται να εκδοθούν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με δημοσίευση
- 10 στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Δεν επηρεάζονται όμως τα άρθρα 1, 3 και 6 του υπό κρίση Νόμου για τα οποία δεν ζητήθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Γνωμάτευση του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την παρούσα Αναφορά.
- 15 Η παρούσα Γνωμάτευση κοινοποιείται, σύμφωνα με το Άρθρο 140.2 του Συντάγματος, στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στη Βουλή των Αντιπροσώπων.

(-ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1969 ΕΩΣ 1985

(Νόμοι 10 του 1969, 67 του 1978, 53 του 1979 και 4 του 1985).

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:-

- 25 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) Νόμος του 1985 και θα αναγινώσκεται ομού μετά των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως
- 30 1985 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι του 1969 έως (Αρ. 2) του 1985.
- 35 2. Το άρθρον 4 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:-
- (α) Δια της εν τω εδαφίω (2) αυτού προσθή-

Συνοπτικός τίτλος

10 του 1969
67 του 1978
53 του 1979
4 του 1985

Τροποποίησης του άρθρου 4 του βασικού νόμου.

κης, ευθύς μετά τας λέξεις «ήθελε καθορισθή εν τω διορισμώ» (πέμπτη γραμμή), της ακολούθου νέας παραγράφου:-

«Ανεξαρτήτως των διατάξεων παντός ετέρου Νόμου, ο διορισμός του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής υπόκειται εις έγκρισιν της Βουλής των Αντιπροσώπων δι' αποφάσεως αυτής λαμβανομένης δι' απλής πλειοψηφίας. Εν περιπτώσει μη εγκρίσεως των διορισμών αυτών υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υποχρεούται να εισηγηται νέαν σύνθεσιν της Επιτροπής προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων δι' έγκρισιν».

5
10
15

(6) δια της εν τω εδαφίω (4) αυτού προσθήκης, ευθύς μετά τας λέξεις «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται» (πρώτη γραμμή), των λέξεων «τη εγκρίσει της Βουλής των Αντιπροσώπων».

20

Τροποποίησις του άρθρου 5 του βασικού νόμου.

3. Το άρθρον 5 του βασικού νόμου τροποποιείται δια της εξ αυτού διαγραφής του εδαφίου (2) αυτού, του εδαφίου (1) αυτού αποτελούσης την μόνην διάταξιν αυτού.

Τροποποίησις του βασικού νόμου δια της εν αυτώ ενθέσεως νέου άρθρου.

4. Ο βασικός νόμος τροποποιείται δια της εν αυτώ ενθέσεως, ευθύς μετά το άρθρον 5 αυτού, του ακολούθου νέου άρθρου:-

25

«Αναθεωρητική Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

5Α.- (1) Καθιδρύεται Αναθεωρητική Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (εν τοις εφεξής αναφερομένη ως «Αναθεωρητική Επιτροπή») έχουσα εξουσίαν και καθήκον την επανεξέτασιν αποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

30

(2) Η Αναθεωρητική Επιτροπή σύγκεται εξ ενός προέδρου κεκτημένου νομικήν κατάρτισιν και δύο ετέρων μελών εχόντων ειδικήν γνώσιν και πείραν περί τα εκπαιδευτικά θέματα, απάντων διοριζομένων υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας συμφώνως προς τας διατάξεις

35

και την διαδικασίαν τας διαλαμβανόμενας εις το άρθρον 4 του παρόντος Νόμου και τηρουμένων των αναλογιών.

5 (3) Η θητεία της Αναθεωρητικής Επιτροπής θα είναι τριετής.

(4) Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται, τη εγκρίσει της Βουλής των Αντιπροσώπων, καθ' οιονδήποτε χρόνον να τερματίση τον διορισμόν οιοδήποτε μέλους της Αναθεωρητικής
10 Επιτροπής.

(5) Παν μέλος της Αναθεωρητικής Επιτροπής δύναται να υποβάλη οποτεδήποτε ιδιογράφως παραίτησιν απευθυνομένην προς τον Πρόεδρον της Δημοκρατίας.

15 (6) Εν περιπτώσει καθ' ην θέσις κενούται εξ οιοδήποτε λόγου, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προβαίνει συμφώνως προς τας διατάξεις του εδαφίου (2) εις νέον διορισμόν δια το υπόλοιπον χρονικόν διάστημα της θητείας της Αναθεωρητικής Επιτροπής.
20

(7) Η εγκυρότης οιασδήποτε πράξεως ή εργασίας της Αναθεωρητικής Επιτροπής δεν επηρεάζεται λόγω χηρείας θέσεως μέλους αυτής εφ' όσον ο αριθμός των μελών δεν είναι
25 ολιγώτερος των δύο.

(8) Εις τον πρόεδρον και τα λοιπά μέλη της Αναθεωρητικής Επιτροπής δυνατόν να καταβάλλωνται τοιαύτα έξοδα παραστάσεως ως ήθελον επί τούτω εκάστοτε καθορισθή υπό του
30 Υπουργικού Συμβουλίου.

(9) Ο πρόεδρος συγκαλεί τας συνεδριάσεις της Αναθεωρητικής Επιτροπής και προεδρεύει τούτων και υπογράφει τα πρακτικά.

(10) Ο πρόεδρος καταρτίζει την ημερησίαν διάταξιν εκάστης συνεδριάσεως και μεριμνά όπως αύτη κοινοποιήται εις έκαστον μέλος δύο τουλάχιστον ημέρας προ της συνεδριάσεως.
35

Εν περιπτώσει επείγουσας ανάγκης η ημερησία διάταξις δύναται να κυκλοφορήσῃ μεταξύ των μελών αμέσως προ της συνεδριάσεως.

(11) Αποτελεί καθήκον του προέδρου να μεριμνά όπως πάσα απόφασις της Αναθεωρητικής Επιτροπής εκτελήται δεόντως. 5

(12) Ο πρόεδρος και έν μέλος της Αναθεωρητικής Επιτροπής αποτελούν απαρτίαν.

(13) Αι αποφάσεις της Αναθεωρητικής Επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. 10

(14) Η Αναθεωρητική Επιτροπή δύναται να ρυθμίζῃ τον τρόπον διεξαγωγῆς των εργασιῶν της, την τηρητέαν διαδικασίαν κατά την επανεξέτασιν των αποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικῆς Υπηρεσίας και την εσωτερικὴν αὐτῆς λειτουργίαν. 15

(15) Η Αναθεωρητική Επιτροπή επανεξετάζει την απόφασιν της Επιτροπῆς Εκπαιδευτικῆς Υπηρεσίας, τῇ εγγράφῳ αἰτήσῃ ενδιαφερομένου τινός εκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ υποβαλλομένης εντός εἴκοσι ημερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς αποφάσεως τῆς Επιτροπῆς Εκπαιδευτικῆς Υπηρεσίας, ἄνευ υπαιτίου βραδύτητος, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν ενδιαφερόμενον εκπαιδευτικὸν λειτουργὸν ἢ δώσῃ τὴν ευκαιρίαν εἰς αὐτὸν νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του, ἀποφασίζει δε ἐπὶ ταύτης. 20 25

(16) Η Αναθεωρητική Επιτροπή δύναται νὰ ἐκδώσῃ μίαν τῶν ἀκολουθῶν αποφάσεων:

(α) νὰ επικυρώσῃ τὴν προσβληθείσαν ἀπόφασιν· 30

(β) νὰ ἀκυρώσῃ τὴν προσβληθείσαν ἀπόφασιν·

(γ) νὰ τροποποιήσῃ τὴν προσβληθείσαν ἀπόφασιν·

(δ) νὰ προβῇ ἡ ἰδίᾳ εἰς ἐκδόσιν νέας αποφάσεως εἰς ἀντικατάστασιν τῆς προσβληθείσης· 35

(ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την Επιτροπήν Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν.

- 5 (17) Η Αναθεωρητική Επιτροπή κατά την λήψιν μιας των εν ταις παραγράφοις (δ) και (ε) του προηγουμένου εδαφίου αναφερομένων αποφάσεων δύναται να λάβη υπ' όψιν και γεγονότα μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας».

5. Το άρθρον 76 του βασικού νόμου δια του παρόντος καταργείται και αντικαθίσταται δια του ακολούθου νέου άρθρου:-

Κατάργησις του άρθρου 76 του βασικού νόμου και αντικατάστασις του δια νέου άρθρου.

- 15 76.- (1) Το Υπουργικόν Συμβούλιον εκδίδει αμελλητί και εν πάση περιπτώσει εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας ενάρξεώς της ισχύος του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) (Αρ. 2) Νόμου του 20 1985 Κανονισμούς, δημοσιευομένους εν τη επισήμω Εφημερίδι της Δημοκρατίας, δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Νόμου και προς ρύθμισιν γενικώς παντός θέματος αφορώντος εις την Επιτροπήν, την Αναθεωρητικήν Επιτροπήν, την Εκπαιδευτικήν Υπηρεσίαν και τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς.

* Έκδοσις Κανονισμών, κ.λ.π.

.... του 1985.

- Νοείται ότι Κανονισμοί εκδιδόμενοι επί τη βάσει του παρόντος άρθρου κατατίθενται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Εάν εντός τρι- 30 άκοντα ημερών από της τοιαύτης καταθέσεως η Βουλή των Αντιπροσώπων δι' αποφάσεως αυτής δεν τροποποιήση ή ακυρώση τους ούτω κατατεθέντας Κανονισμούς, εν όλω ή εν μέρει, τότε ούτοι αμέσως μετά την πάροδον της ως άνω προθεσμίας δημοσιεύονται εν τη επισήμω Εφημερίδι της Δημοκρατίας και τίθενται εν 35 ισχύϊ από της τοιαύτης δημοσιεύσεως. Εν περιπτώσει τροποποιήσεως τούτων, εν όλω ή εν μέρει, υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων ού-

τοι δημοσιεύονται ως ήθελον ούτω τροποποιηθή εν τη επισήμω Εφημερίδι της Δημοκρατίας και τίθενται εν ισχύι από της τιαούτης δημοσιεύσεως:

Νοείται περαιτέρω ότι εις ην περίπτωσιν το Υπουργικόν Συμβούλιον δεν ήθελεν εκδώσει και καταθέσει εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων τους ως προείρηται Κανονισμούς εντός της εν τω παρόντι εδαφίω οριζομένης χρονικής περιόδου, τότε η Βουλή των Αντιπροσώπων χωρεί η ίδια εις την έκδοσιν των Κανονισμών αυτών ότε και δημοσιεύονται εις την επίσημον Εφημερίδα της Δημοκρατίας ως ήθελον εγκριθή δι' αποφάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), μέχρις ότου οι ως προείρηται Κανονισμοί εκδοθώσιν ή οιονδήποτε θέμα καθορισθή άλλως δυνάμει του παρόντος Νόμου, οιοδήποτε Κανονισμοί ή διοικητικά πράξεις και διοικητικά οδηγία οι οποία περιέχονται εις εγκυκλίους ή άλλως και η υφισταμένη τακτική αναφορικώς προς την εκπαιδευτικήν υπηρεσίαν και εκπαιδευτικούς λειτουργούς εξακολουθοῦσι να ισχύωσι καθ' ήν έκτασιν δεν αντίκεινται προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(3) Ουδεμία προαγωγή εκπαιδευτικών λειτουργών διενεργείται ειμή μόνον κατόπιν καταρτισμού και εγκρίσεως ως εν τω παρόντι άρθρω διαλαμβάνεται, Κανονισμών προνοούντων συγκεκριμένα και αντικειμενικά κριτήρια προαγωγών εκπαιδευτικών λειτουργών.

Ειδικά
διατάξεις.

... του 1985.

6. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του βασικού νόμου, η θητεία του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής δια του παρόντος θεωρείται ως εκπνέουσα την 31ην Δεκεμβρίου 1985 εκτός εάν εν τω μεταξύ ήθελε λάβει χώραν νέος διορισμός δυνάμει των διατάξεων του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) (Αρ. 2) Νόμου του 1985».

- ΠΙΚΗΣ Δ.: Η συνταγματικότητα ορισμένων διατάξεων του
Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός)
(Αριθμός 2) Νόμου, 1985, συγκεκριμένα των άρθρων 2, 4
και 5, είναι το αντικείμενο της παρούσας αναφοράς. Ζητεί-
5 ται από το Ανώτατο Δικαστήριο να γνωματεύσει αν οι πρό-
νοιες τους προσκρούουν ή είναι ασύμφωνες με μία ή πε-
ρισσότερες από τις πρόνοιες του συντάγματος και την αρχή
της διακρίσεως των κρατικών εξουσιών. Οι σχετικές δια-
τάξεις έχουν τρεις ξεχωριστούς αλλά συναφείς στόχους.
- 10 (α) Την τροποποίηση της διαδικασίας διορισμού μελών της
Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ώστε οι διορισμοί των
μελών από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να υπόκεινται
στην έγκριση της Βουλής. (β) Τη δημιουργία Αναθεωρητι-
κής Επιτροπής που θα επιλαμβάνεται εφέσεων εναντίον α-
15 ποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Ο διο-
ρισμός των μελών της Αναθεωρητικής Επιτροπής όπως στην
περίπτωση των μελών της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρε-
σίας θα υπόκειται, σύμφωνα με το νόμο, στην έγκριση της
Βουλής. (γ) Εξουσιοδοτείται το Υπουργικό Συμβούλιο να
20 εκδώσει κανονισμούς για την αποτελεσματικότερη λειτουρ-
γία των δύο επιτροπών. Σε περίπτωση παραλείψεως του
Υπουργικού Συμβουλίου να ασκήσει την εξουσία αυτή πα-
ρέχεται δικαιοδοσία στη Βουλή των Αντιπροσώπων να προ-
χωρήσει στην έκδοση των κανονισμών αυτών.
- 25 Οι ενστάσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας για τη συν-
ταγματικότητα του νόμου¹ αφορούν, όπως ανέπτυξε ενώ-
πιό μας ο κ. Λουκαΐδης, στην περίπτωση των πρώτων δύο
επιδιώξεων, το μηχανισμό συστάσεως των επιτροπών ιδιαι-
τερα τη συμμετοχή της Βουλής στην επιλογή των μελών
30 των δύο επιτροπών επειδή πρόκειται για διοικητική ενέρ-
γεια έξω από τη σφαίρα δικαιοδοσίας της νομοθετικής ε-
ξουσίας. Σχετικά με τη τρίτη επιδίωξη της Βουλής η θέση
του Προέδρου είναι ότι η νομοθετική εξουσία της Βουλής
περιορίζεται στη θέσπιση πρωτογενούς νομοθεσίας. Για το
35 λόγο αυτό είναι έξω από τη σφαίρα δικαιοδοσίας της Βου-
λής η θέσπιση δευτερογενούς νομοθεσίας.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων υποστήριξε μέσω του κ. Μαρ-
κίδη ότι η ψήφιση του νόμου βρίσκεται μέσα στα πλαίσια
της δικαιοδοσίας του νομοθετικού σώματος όπως ορίζεται

¹ Με αναφορά στο νόμο εννοούμε τις διατάξεις που προσβάλλονται.

από το σύνταγμα και εν πάση περιπτώσει δικαιολογείται από το δίκαιο της ανάγκης για πλήρωση του κενού που δημιουργήθηκε από τη διάλυση της Κοινοτικής Συνελεύσεως,¹ συνταγματικού οργάνου επιφορτισμένου, μεταξύ άλλων, με την οργάνωση της παιδείας των Ελλήνων της Κύπρου. Η ερμηνεία που δίδει ο κ. Μαρκίδης στο άρθρο 61 είναι τόσο ευρεία που αναγνωρίζει δικαιοδοσία στη Βουλή των Αντιπροσώπων να ρυθμίζει νομοθετικά οποιοδήποτε θέμα άσχετα από τη φύση της πράξεως. Παρά το γεγονός ότι αρμοδιότητα για διορισμό διοικητικών οργάνων αποτελεί από τη φύση της διοικητική ενέργεια ο κ. Μαρκίδης υποστήριξε ότι τούτο δεν απαγορεύεται από το σύνταγμα ή από την αρχή του διαχωρισμού των εξουσιών που χαρακτηρίζει τη δομή του Κυπριακού συντάγματος. Το ερώτημα αυτό έχει απαντηθεί στην απόφαση μου στην Αναφορά 3/85² και ενισχύεται από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναφορά 1/84³. Το σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας κάμνει αυστηρό διαχωρισμό μεταξύ του πεδίου δικαιοδοσίας της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας και απαγορεύει την ανάμειξη της μιας εξουσίας στη σφαίρα αρμοδιότητας της άλλης.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες η σύγκατάθεση της Βουλής για το διορισμό ανώτατων αξιωματούχων του κράτους επιτρέπεται βάσει ρητών προνοιών του συντάγματος⁴. Έξω από τα πλαίσια της εξουσιοδοτήσεως αυτής και στις Ηνωμένες Πολιτείες απαγορεύεται στο νομοθετικό σώμα η ανάληψη δικαιοδοσίας για το διορισμό ή έγκριση διορισμού οποιουδήποτε διοικητικού οργάνου⁵. Ανάλογα με τη φύση του αξιώματος ο διορισμός αποτελεί εκτελεστική ή διοικητική ενέργεια έξω από τα πλαίσια των εξουσιών του νομοθετικού φορέα της πολιτείας. Διαζευκτικά ο κ. Μαρκίδης στήριξε τη συνταγματικότητα της αναμείξεως της Βουλής στο διορισμό των μελών των δύο επιτροπών στο δίκαιο της α-

¹ 3λ. Απόφαση της Κοινοτικής Συνελεύσεως που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας ημερομηνίας 25 Μαρτίου, 1985, Παράρτημα 4—Αριθμός 397.

² Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλή Αντιπροσώπων (1985) 3 Α.Α.Δ. 2137.

³ Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλή των Αντιπροσώπων (1985) 3 Α.Α.Δ. 1724.

⁴ Άρθρο 2.2 του συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

⁵ Springer v. Government of Philippines Islands 72 L. Ed. 845.

νάγκης που επιτρέπει ανάλογα με τη φύση και αμεσότητα της ανάγκης τη δημιουργία υποκατάστατων μηχανισμών για διασφάλιση της λειτουργίας των συνταγματικών θεσμών¹. Η εισήγηση αυτή δεν ευρίσκει κανένα έρεισμα στο περιεχόμενο ή τους σκοπούς του νόμου η συνταγματικότητα του οποίου κρίνεται. Πρόκειται, όπως ο τίτλος του νόμου υποδηλώνει, για τροποποιητικό νόμο της υφισταμένης νομοθεσίας, συγκεκριμένα του Περί της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν. 10/69). Ο νόμος αποβλέπει αποκλειστικά στην τροποποίηση του συστήματος διορισμού των μελών της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και τη δημιουργία νέου διοικητικού σώματος που θα επιλαμβάνεται ιεραρχικών προσφυγών. Είναι φανερό ότι η νομοθετική αρμοδιότητα ασκείται από τη Βουλή των Αντιπροσώπων όχι βάσει των προνοιών του άρθρου 61 του συντάγματος που αποκλείει την άσκηση δικαιοδοσίας αναφορικά με θέματα που «υπάγονται κατά το σύνταγμα εις τας Κοινοτικές Συνελεύσεις» αλλά σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2) του Περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και Περί Υπουργείου Παιδείας Νόμου, 1965 (Ν. 12/65) που μεταβιβάζει στη Βουλή των Αντιπροσώπων εξ ονόματος του δικαίου της ανάγκης τις νομοθετικές αρμοδιότητες της Κοινοτικής Συνελεύσεως². Οι εξουσίες που μεταβιβάσθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων βάσει του άρθρου 3(2) έχουν αυστηρό νομοθετικό χαρακτήρα που αποκλείει την άσκηση οποιασδήποτε διοικητικής δικαιοδοσίας που ανατίθεται στο Υπουργείο Παιδείας.

Ο καταμερισμός των εξουσιών της Κοινοτικής Συνελεύσεως που έγινε από το Νόμο 12/65 δεν είναι επίδικο θέμα ούτε η ανάγκη η οποία οδήγησε στη θέσπιση του. Ούτε η Βουλή των Αντιπροσώπων έχει επικαλεστεί το δικαίωμα της ανάγκης για τη θέσπιση του νόμου η συνταγματικότητα του οποίου κρίνεται στην παρούσα διαδικασία. Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αποτελεί διοικητικό όργανο προς εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων που ανατέθηκαν στο Υπουργείο Παιδείας στα πλαίσια του οποίου λειτουργεί όπως το άρθρο 4(1) του Νόμου 10/69 ρητά ορίζει. Η άσκηση οποιασδήποτε εξουσίας αναφορικά με την επάνδρωση της είναι έξω από την δικαιοδοσία της νομοθετικής εξουσίας που α-

¹ *Ιμπραχίμ και Άλλοι v. Γενικού Εισαγγελέα*, 1964 Α.Α.Δ. 195. *Αλούπας v. Εθνικής Τράπεζας* (1983) 1 Α.Α.Δ. 55.

² *Κλεάνθης Γεωργιάδης v. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 252, 278.

νέθεσε στη Βουλή το άρθρο 3(2) του Νόμου 12/65. Δεν πρόκειται για σώμα το οποίο δημιουργήθηκε για να αντικαταστήσει την Κοινοτική Συνέλευση στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που της ανέθεσε το σύνταγμα βάσει του Μέρους V του συντάγματος. Επομένως δεν καλούμεθα να αποφασίσουμε την ευχέρεια που θα είχε η νομοθετική εξουσία σαν ρυθμιστής του δικαίου της ανάγκης και των τρόπων αντιμετώπισης της να προνοήσει για τη σύσταση υποκατάστατου σώματος μετά τη διάλυση της Κοινοτικής Συνελεύσεως ούτε αν συντρέχουν λόγοι μετά την παρέλευση 20 χρόνων για την ανακατανομή των εξουσιών της Κοινοτικής Συνελεύσεως.

Η εξουσία της Βουλής των Αντιπροσώπων περιορίζεται στη θέσπιση πρωτογενούς νομοθεσίας και το ίδιο ισχύει αναφορικά με τη νομοθετική εξουσία η οποία παρέχεται στη Βουλή των Αντιπροσώπων βάσει του άρθρου 3(2) του Νόμου 12/65. Η έκδοση κανονιστικών ή εκτελεστικών των νόμων διαταγμάτων όπως οι νόμοι ορίζουν ανήκει στην εκτελεστική εξουσία σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 54(Ζ) του συντάγματος. Το ότι πρόκειται για δευτερογενή νομοθεσία είναι φανερό από το ίδιο το κείμενο του νόμου δεδομένου ότι παρέχεται εξουσία στη Βουλή να εκδώσει κανονισμούς στην περίπτωση που το Υπουργικό Συμβούλιο θα παρέλειπε να εκδώσει τους προνοούμενους κανονισμούς. Η δικαιοδοσία της Βουλής περιορίζεται από το σύνταγμα στη θέσπιση νόμων και τη λήψη αποφάσεων όπου ρητά προβλέπεται από το σύνταγμα. Και στις δύο περιπτώσεις απαιτείται συμμόρφωση με τη διαδικασία που προβλέπουν τα άρθρα 73 και 78 για την έγκυρη ψήφιση νόμου ή αποφάσεως. Επίσης το σύνταγμα προνοεί για την έκδοση νόμων και αποφάσεων όπως ορίζει το άρθρο 52 και επιβάλλει τη δημοσίευση τους με άλλο άρθρο του συντάγματος, το άρθρο 82, σαν προϋπόθεση για την απόκτηση νομικής ισχύος. Το σύνταγμα δεν παρέχει κανονιστική δικαιοδοσία στη Βουλή έξω από τα πλαίσια της νομοθετικής της εξουσίας. Βεβαίως αν οι κανονισμοί έχουν νομοθετικό περιεχόμενο δηλαδή την υιοθέτηση κανόνων δικαίου τότε μπορεί να αποτελέσουν το αντικείμενο νομοθεσίας.

Οι κανονισμοί προβλέπουν συνήθως τη λεπτομερή ρύθμιση θεμάτων που ανάγονται στην εφαρμογή του νόμου. Εκτός εάν ο νόμος προνοεί περί του αντιθέτου κανονιστική

δικαιοδοσία βάσει της νομοθεσίας ασκείται όπως το σύνταγμα ρητά ορίζει (άρθρο 54(Ζ)) από το Υπουργικό Συμβούλιο, δηλαδή το βασικό όργανο της εκτελεστικής εξουσίας, λόγω της συνάρτησης της κανονιστικής δικαιοδοσίας με την εφαρμογή του νόμου που αποτελεί αρμοδιότητα της εκτελεστικής εξουσίας.

Καταλήγω ότι οι διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 5 του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) (Αριθμός 2) Νόμου, 1985 είναι Εεχωριστά και στο σύνολο τους αντισυνταγματικές επειδή

Πρώτο σε σχέση με διορισμούς των μελών της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και της Αναθεωρητικής Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προβλέπεται η άσκηση δικαιοδοσίας από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, αρμοδιότητα που παρέχεται από το σύνταγμα στην εκτελεστική εξουσία και

Δεύτερο αναλαμβάνεται κανονιστική δικαιοδοσία για την έκδοση Κανονισμών έξω από τα πλαίσια δικαιοδοσίας της Βουλής όπως διαγράφονται από το Μέρος V του συντάγματος. Συγκεκριμένα ο νόμος (οι διατάξεις που προσβάλλονται) είναι αντίθετος και ασύμφωνος με τις πρόνοιες (1) του άρθρου 61 του συντάγματος που περιορίζει τις εξουσίες της Βουλής στην άσκηση νομοθετικής αρμοδιότητας· (2) του άρθρου 54 του συντάγματος που εναποθέτει την εκτελεστική εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο· (3) του άρθρου 87 του συντάγματος όπως έχει εφαρμοσθεί βάσει του δικαίου της ανάγκης με το Νόμο 12/65 και περιορίζει τη δικαιοδοσία της Βουλής στην άσκηση νομοθετικής εξουσίας· και (4) του άρθρου 179 του συντάγματος που ορίζει ότι το σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι ο υπέρτατος νόμος. Επίσης καταστρατηγεί τη διάκριση των κρατικών εξουσιών που αποτελεί συστατικό στοιχείο της δομής της Κυπριακής πολιτείας.

Απο τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιο του Δικαστηρίου, ιδιαίτερα την έκθεση της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, προκύπτει ότι ένας από τους λόγους που οδήγησε στη θέσπιση της νομοθεσίας αυτής είναι ο μεγάλος αριθμός προσφυγών εναντίον αποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας σε συσχετισμό με την ακύρωση από το Δικαστήριο μεγάλου αριθμού αποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικής

Υπηρεσίας. Από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι δύο αυτές διαπιστώσεις είναι σωστές και ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Η διαπίστωση αυτή πρέπει, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της Αναφοράς, να απασχολήσει σοβαρά τις αρχές έχοντας υπόψη ότι από την εύρυθμη λειτουργία της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και όλως ιδιαίτερα από το δίκαιο τρόπο διενέργειας των προαγωγών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η ευόδωση του εκπαιδευτικού έργου και η εδραίωση της πίστης των λειτουργών της παιδείας στην αποστολή των Εκπαιδευτικών Αρχών. 5
10

ΚΟΥΡΡΗΣ Δ.: Συμφωνώ με την απόφαση του Δικαστή Πική και το σκεπτικό που την συνοδεύει και για τους ίδιους λόγους γνωματεύω ότι ο υπό κρίση νόμος είναι αντίθετος και ασύμφωνος με το Σύνταγμα και την διάκριση των Κρατικών Εξουσιών. 15

Διορισμοί των μελών οργάνων της Διοικήσεως, όπως είναι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και η Αναθεωρητική Επιτροπή που δημιουργείται με τον νόμο, αποτελούν αποκλειστική αρμοδιότητα της Εκτελεστικής Εξουσίας, εντελώς έξω από την σφαίρα της δικαιοδοσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων. 20

Γνωμάτευση ως ανωτέρω.

This is an English translation of the text of the decision in Greek reported at pp. 2165-2182 ante.

1985 September 21

[TRIANTAFYLLIDES, P., MALACHTOS, SAVVIDES, LORIS,
STYLIANIDES, PIKIS, KOURRIS, JJ.]

THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC,

Applicant,

v.

THE HOUSE OF REPRESENTATIVES,

Respondent.

(Reference No. 4/85).

5 *Constitutional Law—Constitution—Articles 46, 52, 54, 61, 73, 78, 82, 87, 140 and 179—House of Representatives—Cannot participate in the exercise of executive power, which was entrusted to the President of the Republic—Laws which are enacted by virtue of Article 61 of the Constitution are promulgated pursuant to Article 52 by the President of the Republic.*

Constitutional Law—Separation of State powers.

10 *Competence of the Greek Communal Chamber (Transfer of Exercise) and Ministry of Education Law, 1965, Law No. 12/65.*

15 On the 19th July 1985 the President of the Republic referred, under Article 140 of the Constitution, to the Supreme Court for its Opinion the question as to whether sections 2, 4 and 5 of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985, which are referred to in Appendix 1 to the Reference, are repugnant to, or inconsistent with, the provisions of Articles 46, 54, 61, 87, 89 and 179 of the Constitution. (The text of the sub judge
20 law is quoted at pp. 2190-2195 post).

Held, (A) (Per Triantafyllides, P., Malachtos, Savvides, Loris and Stylianides, JJ.): (1) The provisions of sections

2 and 4 of the sub judge law, whereby the appointment and the termination of the appointment by the President of the Republic of the members of the Educational Service Commission and of the Revisional Committee for the Educational Service are to be subject to the approval of the House of Representatives, are repugnant to and inconsistent with Article 61 and consequently with Article 179 of the Constitution because they envisage participation of the House of Representatives in the exercise of executive power, entrusted to the President of the Republic.

(2) The provisions of section 5 of the sub judge law whereby there was enacted a new section 76 of the Public Educational Service Laws 1969 - 1985 and provided that, in case the Council of Ministers does not make and place before the House of Representatives Regulations in pursuance to s. 76 within the time-limit provided by sub-section 1 of the same section, the House of Representatives is empowered to make itself such Regulations, which are to be published in the Official Gazette of the Republic as approved by a decision of the House, do not come within the ambit of the legislative power of the House by virtue of Article 61 of the Constitution because laws of the House of Representatives, which are enacted by virtue of Article 61 are promulgated by the President of the Republic pursuant to Article 52 of the Constitution, whereas the sub judge law provides that the Regulations to be made by the House are to be published by the House itself, notwithstanding the fact that such regulations are because of their nature, primary and not subsidiary legislation.

(3) Since the above unconstitutional provisions of the sections aforesaid cannot be separated from the remaining provisions of the same sections, these sections are as a whole, when viewed as integral legislative provisions, repugnant to and inconsistent with Article 61 of the Constitution and, therefore, with Article 179 of the Constitution.

(4) Sections 1, 3 and 6 of the sub judge Law, in respect of which the opinion of the Court by means of this reference has not been sought, are not affected by the present opinion.

(B) *Per Pikiis, J. (Kourris, J. concurring)*: (1) The Constitution provides for a strict separation between the jurisdiction of the legislative and executive branch of the State and prohibits the exercise of competence by anyone of the two outside its constitutional domain. Depending on the nature of the office an appointment constitutes an executive or administrative act wholly outside the power of the legislature.

(2) Article 61 of the Constitution limits the jurisdiction of the House of Representatives to matters not "expressly reserved to the Communal Chamber under this Constitution". Therefore, the only basis for the exercise of legislative power in relation to matters affecting the Communal Chamber derives from section 3(2) of The Competence of the Greek Communal Chamber (Transfer of Exercise) and Ministry of Education Law 12/65, which transferred in the name of the law of necessity the legislative jurisdiction of the Greek Communal Chamber to the House of Representatives. The allocation of the powers of the Greek Communal Chamber is not an issue in these proceedings nor the need that led to its enactment. The House of Representatives did not invoke the law of necessity for the enactment of the sub judice law. This Court is not required to decide whether the House of Representatives as arbiters of the law of necessity can reallocate after the lapse of 20 years the powers of the Greek Communal Chamber.

(3) The legislative power of the House is limited to the enactment of primary legislation (and the same applies to its legislative powers deriving under section 3(2) of Law 12/65) and the taking of decisions as expressly provided in the Constitution. In the exercise of such powers the House must comply with the procedure laid down by Articles 73 and 78 of the Constitution. Moreover the Constitution provides (Art. 52) for the promulgation of the laws and decisions of the House by publication in the Official Gazette. The Constitution confers no regulatory powers to the House outside the ambit of their legislative competence.

(4) In view of the above the impugned provisions - of

the sub judge law are repugnant to and inconsistent with Articles 61, 54, 87 (as applied by the law of necessity and given effect to by Law 12/65) and Article 179 of the Constitution. They also defy the separation of State Powers a constituent element of the constitutional structure of the State of Cyprus. 5

Opinion as above.

Cases referred to:

President of the Republic v. House of Representatives (1985) 3 C.L.R. 2137; 10

President of the Republic v. House of Representatives (1985) 3 C.L.R. 1724;

Cleanthis Georghiades v. The Republic (1966) 3 C.L.R. 252;

Springer v. Government of Philippines Islands, 72 L. Ed. 845. 15

Reference.

Reference by the President of the Republic for the opinion of the Supreme Court whether the provisions of sections 2, 4 and 5 of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985 are repugnant to or inconsistent with the provisions of Articles 46, 54, 61, 87, 89 and 179 of the Constitution. 20

L. Loucaides, Deputy Attorney-General of the Republic with *N. Charalambous*, Senior Counsel of the Republic, for the President of the Republic. 25

A. Markides with *D. Chrysomilas*, for the House of Representatives.

Cur. adv. vult.

TRIANAFYLLIDES P. read the opinion of the Court: On the 19th July 1985 the President of the Republic referred, under Article 140 of the Constitution, to the Supreme Court for its Opinion the question as to whether sections 2, 4 and 5 of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985, which are referred to in Appendix 1 30 35

to the Reference, are repugnant to, or inconsistent with, the provisions of Articles 46, 54, 61, 87, 89 and 179 of the Constitution.

5 The said Law was enacted by the House of Representatives on the 4th July 1985 (the text of the Law is attached hereto).

10 On the 5th July 1985 the House of Representatives transmitted the Law to the President of the Republic, who, before promulgating it pursuant to Article 52 of the Constitution, filed the present Reference.

15 The Supreme Court on the 28th and 29th August 1985 heard, through their counsel, arguments on behalf of the President of the Republic and of the House of Representatives, in accordance with Article 140.2 of the Constitution.

The Supreme Court considered the question referred to it and the unanimous opinion of the majority of its Members (M. Triantafyllides, Y. Malachtos, L. Savvides, A. Loris and D. Stylianides) is the following:

20 (1) *The provisions of section 2 of the sub judice Law, by means of which section 4 of the Public Educational Service Laws 1969-1985 was amended so as to prescribe that the appointments by the President of the Republic of the Chairman and of the Members of the Educational*
25 *Service Commission, as well as the termination of their appointments by the President of the Republic, are to be subject to the approval of the House of Representatives, envisage participation of the House of Representatives in the exercise of executive power which was entrusted to*
30 *the President of the Republic and, therefore, are beyond the limits of the legislative power of the House of Representatives by virtue of Article 61 of the Constitution, and, consequently they are repugnant to, and inconsistent with, the said Article 61 of the Constitution.*

35 (2) *The provisions of the new section 5A of the Public Educational Service Laws 1969-1985, which were added by section 4 of the sub judice Law, and by means of which it is prescribed that the appointments by the President of*

the Republic of the Members of the Review Committee for the Educational Service, which is established by the said new section 5A, as well as the termination of their appointments by the President of the Republic, are to be subject to the approval of the House of Representatives, envisage participation of the House of Representatives in the exercise of executive power which was entrusted to the President of the Republic and, therefore, are beyond the limits of the legislative power of the House of Representatives by virtue of Article 61 of the Constitution and, consequently, they are repugnant to, and inconsistent with, the said Article 61 of the Constitution.

(3) By section 5 of the sub judge Law there was enacted a new section 76 of the Public Educational Service Laws 1969-1985, by means of which, in case the Council of Ministers does not make and place before the House of Representatives Regulations, in pursuance with the said section 76, within the time-limit provided by subsection (1) of that same section, the House of Representatives is empowered to make itself such Regulations, which are to be published in the official Gazette of the Republic as approved by a decision of the House of Representatives. However, the said section 5, and, consequently, also, the new section 76, do not come within the ambit of the legislative power of the House of Representatives by virtue of Article 61 of the Constitution, because laws of the House of Representatives, which are enacted by virtue of Article 61 of the Constitution, are promulgated by the President of the Republic, pursuant to Article 52 of the Constitution, and not by the House of Representatives, whereas in the present instance it is laid down that the Regulations to be made by the House of Representatives, by virtue of section 76 of the sub judge Law, are to be published by the House of Representatives itself, and not by the President of the Republic, notwithstanding the fact that such Regulations are, because of their nature, primary, and not subsidiary, legislation. Therefore, the aforesaid section 5 of the sub judge Law, and, consequently, also, the new section 76, are repugnant to, and inconsistent with, Article 61 of the Constitution.

(4) In view of the foregoing the provisions of sections 2, 4 and 5 of the sub judice Law, and, consequently, also, the aforesaid provisions of the new sections 5A and 76, are unconstitutional as repugnant to, and inconsistent with, Article 179 of the Constitution, too.

(5) Since the unconstitutional provisions of the new sections 5A and 76 of the Public Educational Service Laws 1969-1985, which were enacted by means of sections 2 and 4 of the sub judice Law, cannot be separated from the remaining provisions of the said new sections 5A and 76, these sections as a whole are, when viewed as integral legislative provisions, repugnant to, and inconsistent, with Article 61 of the Constitution and, therefore, they are unconstitutional as repugnant to, and inconsistent with, Article 179 of the Constitution, too.

(6) In accordance with Article 140.3 of the Constitution, as it has been interpreted in the Supplementary Reasons for the Opinion of the majority of the Members of the Supreme Court in Reference No. 1/85, only sections 2, 4 and 5 of the sub judice Law and, consequently, also the new sections 5A and 76 of the Public Educational Service Laws 1969-1985, cannot be promulgated by the President of the Republic, by publication in the official Gazette of the Republic. There are not affected, however, sections 1, 3 and 6 of the sub judice Law in respect of which there has not been sought by the President of the Republic the Opinion of the Supreme Court by means of the present Reference.

The present Opinion is notified, in accordance with Article 140.2 of the Constitution, to the President of the Republic and to the House of Representatives.

(“A LAW TO AMEND THE PUBLIC EDUCATIONAL SERVICE LAWS, 1969 TO 1985 LAWS Nos. 10 of 1969, 67 of 1978, 53 of 1979 and 4 of 1985.

Short title

The House of Representatives enacts as follows:- 5

10 of 1969
67 of 1978
53 of 1979
4 of 1985

1. This Law may be cited as the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985 and shall be read as one with the Public Educational Service Laws, 1969 to 1985 (hereinafter referred to as “the principal Law”), and the principal Law and this Law may together be cited as the Public Educational Service Laws, 1969 to (No. 2) 1985. 10

Amendment of section 4 of the principal Law.

2. Section 4 of the Principal Law is hereby amended as follows: 15

(a) By adding in sub-section 2 thereof immediately after the words “would be prescribed in the appointment” (fifth line), the following new paragraph:- 20

“Irrespective of the provisions of any other law, the appointment of the Chairman and the members of the Committee are to be subject to the approval of the House of Representatives to be given by a decision of the House taken by a simple majority. If their appointment is not approved by the House of Representatives, the President of the Republic shall be bound to submit to the House of Representatives for approval a new composition of the Committee”; and 25 30

(b) By adding in sub-section 2 thereof immediately after the words “The President of the Republic may” (first line) the words “with the approval of the House of Representatives”. 35

Amendment of section 5 of the principal Law.

3. Section 5 of the principal Law is hereby amended by deleting subsection (2) thereof.

4. The principal Law is hereby amended by the adding immediately after section 5 thereof the following new section:-

Amendment of the principal Law by inserting therein a new section.

5 5A (1) There shall be established a Revisional Committee for the Educational Service (hereinafter to be cited as "the Revisional Committee") with power and duty to review the decisions of the Educational Service Committee.

Revisional Committee for the Educational Service

10 (2) The Revisional Committee shall consist of a Chairman, learned in the law and two other members, having special knowledge and experience in educational matters, appointed by the President of the Republic in accordance with the procedure and provisions of section 4 of this Law, which shall be applied mutatis mutandis.

20 (3) The Chairman and the members of the Revisional Committee shall hold office for three years.

(4) The President of the Republic may, with the approval of the House of Representatives, at any time terminate the appointment of any member of the Revisional Committee.

25 (5) Any member of the Revisional Committee may at any time, resign from his Office by rendering his resignation in writing to the President of the Republic.

30 (6) In case of any vacancy, for whatever reason, the President of the Republic shall, in accordance with the provisions of subsection 2, proceed to the appointment of a new member, for the remaining term of office of the Revisional Committee.

35 (7) The validity of any act or work done by the Revisional Committee shall not be affected by reason of any vacancy, provided that

the remaining members of the Committee shall not be less than two.

(8) There may be paid to the Chairman and the other members of the Revisional Committee such allowances for expenses, as the Council of Ministers may from time to time determine. 5

(9) The Chairman shall convene and preside the meetings of the Revisional Committee and shall sign the minutes thereof. 10

(10) The Chairman shall prepare the Order of the day of each meeting and shall see that it is communicated to the other members at least two days before the date fixed for the meeting. In case of urgency the order of the day may be communicated to the members immediately before the meeting. 15

(11) It is the duty of the Chairman to see that each decision of the Revisional Committee shall be duly executed. 20

(12) A quorum shall consist of the Chairman and one member.

(13) The decisions of the Revisional Committee shall be taken by majority.

(14) The Revisional Committee may regulate the manner in which its business shall be conducted the procedure for reviewing the decisions of the Educational Service Committee and the procedure of its internal management. 25

5 (15) The Revisional Committee shall without
undue delay review a decision of the Educational
Service Committee upon a written application
by an interested Educational Officer submitted
within a period of twenty days as from the
communication to such Officer of the decision
10 of the Educational Service Committee and, after
hearing such interested Officer or giving to him
the opportunity to submit his views, shall give
its decision on the matter.

15 (16) The Revisional Committee may take one
of the following decisions:

- (a) To affirm the decision impugned.
- (b) To annul the decision impugned.
- (c) To amend the decision impugned.
- (d) To issue a new decision in substitution of
20 the decision impugned.
- (e) To refer the case to the Educational
Service Committee directing it to take a
specific action.

25 (17) The Revisional Committee may, in
reaching any of the decisions referred to in
sub-sections (d) and (e) of sub-section 16, take
into consideration facts subsequent to the issue
of the decision of the Educational Service Com-
mittee”.

30 5. Section 76 of the Principal Law is
hereby repealed and substituted by the follow-
ing new section:-

Repeal of
section 76 of
the principal
Law and
substitution of
the same
by a new
section.

«Regulations
e.t.c.

of 1985».

(76).-(1) The Council of Ministers, shall forthwith and in any case within 3 months from the date of the coming into force of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985, make regulations, which shall be published in the Official Gazette of the Republic providing for the enforcement of this Law, and regulating generally every matter concerning the Committee, the Revisional Committee, the Educational Service and the Educational Officers. 5 10

Provided that Regulations made in accordance with this section shall be placed before the House of Representatives. If within 30 days from the day when such regulations shall have been placed as aforesaid before the House of Representatives, the House of Representatives does not by a decision amend or annul in whole or in part such regulations, such regulations shall, immediately after the expiration of the period aforesaid, be published in the Official Gazette of the Republic and shall come into force as from such publication. In case of amendment of such regulations in whole or in part by the House of Representatives, such regulations shall be published as amended in the Official Gazette of the Republic and shall come into force from such publication: 15 20 25

Provided further that in case the Council of Ministers does not make and place before the House of Representatives the Regulations aforesaid within the period prescribed in this subsection, the House of Representatives shall proceed and make the said Regulations, in which case such regulations shall be published in the Official Gazette of the Republic, as they shall have been approved by decision of the House of Representatives. 30 35

(2) Subject to the provisions of sub-section

(3) until the said regulations are made or any matter is otherwise regulated by virtue of this Law, any regulations or administrative acts and the administrative instructions which are embodied in circulars or otherwise and the existing practice regarding the Educational Service and the Educational Officers shall continue to be in force to the extent they do not contradict the provisions of this Law.

(3) No promotion of any Educational Officers shall be effected except until the making and the approval of the Regulations as provided in this section providing for specific and objective criteria for the promotion of Educational Officers.

6. Irrespective of the provisions of the principal Law, the term of service of the Chairman and the members of the Committee, shall expire on the 31st December 1985, unless, in the meantime, a new appointment shall be effected in accordance with the provisions of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985").

Miscellaneous Provisions...

.. of 1985.

PIKIS J.: The constitutionality of certain provisions of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985, those of sections 2, 4 and 5 is the subject of the present reference. The Supreme Court is asked to give its opinion whether the aforesaid provisions of the Law are repugnant to or inconsistent with one or more provisions of the Constitution or the principle of separation of powers. The provisions of the Law under consideration, hereinafter referred to as "the Law", have three separate but related objects: (a) The change of the procedure for the appointment of members of the Public Educational Service Committee so that the appointment of Presidential nominees will be subject to approval by the House of Representatives. (b) The creation of a Revisional Committee with competence to review, by way of hierarchical appeal, de-

isions of the Educational Service Committee. The Presidential nominations for appointment of members of this Committee will as in the case of the Educational Service Committee be subject to the approval of the House. (c) Delegation of power to the Council of Ministers to make regulations for the effective functioning of the two committees and related matters. In the event of failure or omission on the part of the Council to exercise this power its exercise may be assumed by the House of Representatives who are thereby authorized to promulgate the Regulations.

The objections of the President of the Republic to the constitutionality of the law go, Mr. Loucaides explained, to the procedure adopted for the composition of the two committees, in particular the involvement of the House in the choice of their members; the act of appointment is an administrative measure outside the sphere of jurisdiction of the legislative body. The standpoint of the President in connection with the third objection is that the legislative powers of the House of Representatives are confined to the enactment of primary legislation; they cannot delegate to themselves power to make secondary legislation. Consequently assumption of the rule making power conferred on the Council of Ministers is under any circumstances outside their legitimate sphere of action.

On behalf of the House of Representatives Mr. Markides supported the law as the offspring of a legitimate exercise of legislative powers; in any event the law is supportable by the doctrine of necessity and the gap that had to be filled by the dissolution of the Greek Communal Chamber(1), the constitutional organ charged, inter alia, with the organization of the education of the Greek population of the country. In accordance with the interpretation of Article 61 of the Constitution, favoured by Mr. Markides, unlimited legislative power vests in the House entitling it to regulate by law any subject independently of its intrinsic nature. Notwithstanding that appointments to administrative organs constitute of their nature an administrative act, Mr. Markides submitted such provision does not offend

(1) See decision of the Greek Communal Chamber published in the Official Gazette dated 25th March, 1965, Part 4, No. 395.

any Article of the Constitution and does not defy the principle of separation of power that underlay the structure of the Constitution of Cyprus. This submission has been answered in my judgment in Reference 3/85(1). The conclusions to which I arrived in the above reference are reinforced by the decision of the Full Bench of the Supreme Court in Reference 1/84(2). The Constitution of Cyprus provides for a strict separation between the jurisdiction of legislative and executive branch of the State and prohibits the exercise of competence by anyone of the two outside its constitutional domain.

In the United States the consent and advice of the legislature required for the appointment of senior State officials is expressly authorized by the Constitution(3). Beyond this authorization it is impermissible for the legislature in the United States too to assume competence in relation to appointments to administrative bodies(4). Depending on the nature of the office an appointment constitutes an executive or administrative act wholly outside the power of the legislature.

Alternatively counsel for the House sought justification for the constitutionality of the law in the doctrine of necessity that allows, depending on the nature and immediacy of the necessity, the establishment of substitute mechanism in order to render operational constitutional institutions that have come to a standstill. This submission finds no support in the objects or content of the law the constitutionality of which is under examination. As the title of the law denotes it is solely intended to amend existing legislation notably the Public Educational Service Law, 1969, (10/69). The law exclusively purports to alter the system of appointments of members of the Educational Service Committee and establish a new administrative body to take cognizance of hierarchical appeals. Manifestly legislative competence is bestowed on the House outside the

(1) Dissenting judgment to be published in (1985) 3 C.L.R. 2137.

(2) Unanimous judgment of the Supreme Court published in (1985) 3 C.L.R. 1728.

(3) Article 2.2 of the Constitution of the United States of America

(4) Springer v. Government of Philippines Islands, 72 L. Ed. 845.

legislative powers conferred by Article 61 that limits its jurisdiction to matters not "expressly reserved to the Communal Chamber under this Constitution". The only basis for the exercise of legislative power in relation to matters affecting the Communal Chamber derives from section 3(2) of the Competence of the Greek Communal Chamber (Transfer of Exercise) and Ministry of Education Law, 1965, (12/65) that transferred in the name of the law of necessity the legislative jurisdiction of the Greek Communal Chamber to the House of Representatives(1). Only legislative power is conferred on the House of Representatives under section 3(2); the administrative competence of the Greek Communal Chamber is assigned to the Ministry of Education set up under Law 12/65. The allocation of the powers of the Greek Communal Chamber effected by Law 12/65 is not an issue in these proceedings nor the need that led to its enactment. And the House of Representatives did not invoke the law of necessity for the enactment of the law the constitutionality of which is examined in these proceedings. The Educational Service Committee constitutes an administrative organ for the promotion of the functions assigned to the Ministry of Education within the framework of which it operates as section 4(1) of Law 12/65 expressly provides. Competence to appoint members of the Committee is wholly outside the legislative power vested in the House of Representatives by section 3(2) of Law 12/65. The Educational Service Committee is not a body set up to substitute for the Communal Chamber nor was the Committee entrusted with the exercise of the powers conferred by the Constitution to the Greek Communal Chamber under Part V of the Constitution. We are not, therefore, required to decide whether the House of Representatives as the arbiters of the law of necessity and the body responsible for improvising means to cope with it would be justified to establish a new body to replace the Communal Chamber nor are we concerned to decide whether after the lapse of 20 years there exist reasons for the reallocation of the powers assigned to the House of Representatives and the Ministry of Education by Law 12/65.

(1) Cleanthis Georghiades v. The Republic (1966) 3 C.L.R. 252, 278.

The legislative power of the House of Representatives is limited to the enactment of primary legislation and the same applies to its legislative powers deriving under section 3(2) of Law 12/65. The making of any order or regulation for the carrying into effect of any law as may be provided in such law is in accordance with Article 54 of the Constitution a competence assigned to the Council of Ministers. That we are concerned with secondary or subsidiary legislation is evident from the fact that power to make such regulations is in the first place entrusted to the Council of Ministers. The jurisdiction of the House of Representatives is limited by the Constitution to the enactment of primary laws and the taking of decisions as expressly provided in the Constitution. With regard both to the enactment of laws and the taking of decisions the House can only validly exercise its powers by complying with the procedure laid down in Articles 73 and 78 of the Constitution providing for a positive vote in favour of the law or decision. Moreover the Constitution provides for promulgation of laws and decisions of the House by Article 52 by publication in the official Gazette, a prerequisite for their coming into force⁽¹⁾. The Constitution confers no regulatory powers to the House outside the ambit of their legislative competence. Of course if the regulations have a legislative content, that is, they contain rules of law they may become the subject of primary legislation under Article 61. Ordinarily Rules and Regulations regulate matters incidental to the enforcement of the law. Unless the law provides otherwise such regulatory jurisdiction vests under Article 54(g) in the Council of Ministers that is the basic organ for the exercise of executive power; no doubt because of the nexus between regulatory jurisdiction on the one hand and the enforcement of laws the province of the Executive under the Constitution, on the other.

I conclude that the provisions of sections 2, 4 and 5 of the Public Educational Service (Amendment) (No. 2) Law, 1985, are separately and in their entirety unconstitutional because -

(1) Article 82 of the Constitution.

First; in relation to appointments of members of the Educational Service Committee and the Revisional Committee, they provide for the exercise of administrative jurisdiction by the House of Representatives a competence vested by the Constitution in the Executive, and

5

Secondly, they confer a rule-making jurisdiction to the House of Representatives, to regulate matters incidental to the enforcement of the law outside the sphere of jurisdiction of the House of Representatives as defined in Part IV of the Constitution.

10

Specifically the law (the impugned provisions) is repugnant to and inconsistent with the provisions of (1) Article 61 of the Constitution that limit the jurisdiction of the House of Representatives to the exercise of legislative competence; (2) Article 54 of the Constitution that vests executive powers in the Council of Ministers; (3) Article 87 of the Constitution as applied by the law of necessity and given effect to by Law 12/65 that limits the jurisdiction of the House in the exercise of legislative competence, and (4) Article 179 of the Constitution that lays down that the Constitution of the Republic of Cyprus is the supreme law.

15

20

Also it defies the separation of State powers, a constituent element of the constitutional structure of the State of Cyprus.

25

From the material placed before the Court, particularly the report of the Committee of the House of Representatives, it emerges that one of the reasons that led to the enactment of the law was the great number of recourses against decisions of the Educational Service Committee in conjunction with the annulment by the Court of many decisions of the Committee. The case-law of the Supreme Court suggests that both conclusions are correct and well founded. This reality must, independently of the outcome of this reference, be taken seriously into account by the authorities; considering that the achievement of educational goals and the faith of educational officers in the mission of the educational authorities depends on the well functioning of the Educational Committee especially the fairness exhibited in the promotions made.

30

35

40

KOURRIS J.: I agree with the decision of Justice Piki
and the reasoning behind it and for the same reasons I am
of the opinion that the sub judice law is repugnant to and
inconsistent with the Constitution and the principle of se-
5 paration of State Powers.

The appointment of the members of Administrative
organs such as the Educational Service Committee and the
Review Committee created by the law, fall within the ex-
clusive competence of the Executive Branch of the State,
10 wholly outside the sphere of jurisdiction of the House of
Representatives.

Opinion as above.